

MissionPossible

Evangelium och hjälp till Östeuropa

Hjälp till tusentals
hem i Ukraina

IGNAT IVANOV
Verksamhetsledare

Förebilder för tro, mod och kärlek till sin nästa

När jag skrev detta träffade en raket ännu en by där vårt Odessa-team hjälper familjer och driver barnverksamhet. Lyckligtvis dog ingen, men fönstren i många hem krossades. Under tiden när sirenerna ljöd oavbrutet gav sig våra teammedlemmar ut för att hitta och köpa plast till bybornas fönster. Snart var Igor och Sasha där för att installera plasten, medan Tanja tröstade och lugnade de rädda barnen och bad tillsammans med dem.

Vid en sådan tidpunkt och i en sådan situation, mitt i panik, rädsla och nöd, skulle alla ha rätt att fly, söka tillflykt, ta hand om sig själva och sina nära och kära.

Familiens dotter tittar på när våra teammedlemmar Sasha och Igor fäster plast på ett trasigt fönster i hemmet.

Men det finns människor som är fast beslutna att undertrycka sin rädsla och vara förebilder för mod och kärlek till andra och vara svaret på deras böner.

Mission Possibles teammedlemmar och medhjälpare i Odessa är sådana människor. De tar bröd, hopp och evangeliet till människor i nöd. De sätter inte sin egen säkerhet och bekvämlighet först.

Deras dagliga rutin är att antingen packa hjälplådor eller transportera dem genom kontrollpunkter och farliga områden till familjer i nöd.

Dörrarna till hemmen öppnas. Hjälp och evangeliet tas tacksamt emot.

Tanja ber med en flicka som chockats av raketattacken. Vårt team driver barnverksamhet i denna by.

Tack för ditt stöd, som gör det möjligt för dessa troshjältar att ha något att ge människorna i nöd. Be för dem om styrka och Guds beskydd!

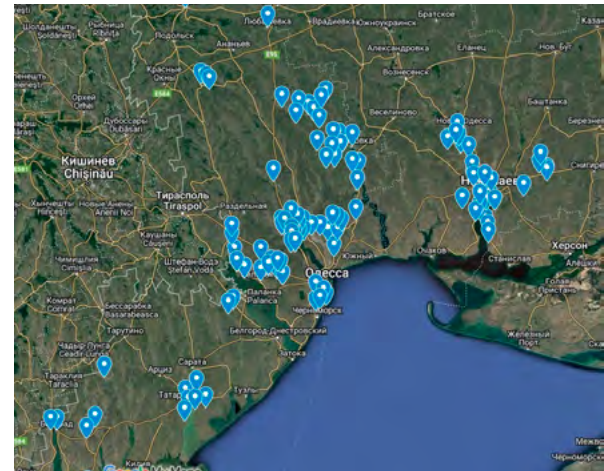
Hittills har vi delat ut bistånd och evangelium i 128 samhällen i Ukraina.

Låt oss göra vad vi kan tillsammans!

Swish: 9011545

Referens för Ukrainas bistånd: 20404

På dessa platser i Odessa-regionen och i närheten har vi delat ut hjälp med våra teammedlemmar och tillsammans med lokala församlingar.

15-åriga läsläraren Emilia: "Jag vill förändra min by!"

Tillbaka till skolan som läskunnig

I juni fick 230 glada barn ett läskunnighetsintyg och en barnbibel. Den sex månader långa kursen, i åtta byar och urbana slumområden, avslutades med ett läsprov och fest. Många barn ville inte att den roliga kursen skulle ta slut!

I början hade de flesta stora svårigheter att läsa, bulgariska är inte modersmålet för många av dem. Nu börjar de det nya läsåret som läskunniga. Redan under våren märkte skolans rektor att barnen från församlingen blivit mer framgångsrika och deras beteenden hade förbättrats och han frågade pastorn vad de hade gjort.

Församlingarna är mycket nöjda med resultaten av läskunnighetspro-

grammet. Andra församlingar runt omkring vill också delta.

Emilia lärde barnen i församlingen att läsa och skriva

En liten församlingssal blir till en läsklass. 15-åriga Emilia startar lektionen. Några av hennes jämnåriga kamrater i samma by har redan barn, men Emilia är annorlunda.

"Jag vill förändra min by och lära barnen att tro på Jesus och gå Guds väg."

Emilia drömmer om att bli lärare. För det måste hon klara skolan och studera vid universitetet. Men i själva verket är hon redan en lärare! Barn i läsklassen absorberar varje ord från henne, svarar på hennes frågor och upprepar till och med hennes gester. Äldre tjejer tittar på henne med beundran.

Emilia är ung, men hon uppskattas för sin tjänst i kyrkan och i grannskapet. Vi ber att Gud ska bevara och välsigna hennes liv!

Emilia är en av de 30 läslärare vi utbildade i slutet av förra året.

"Jag vill vara som Bogi!"

Bogomila, "Bogi", har redan gjort skillnad i hundratals barns liv genom att undervisa dem i kyrkan och föregå med gott exempel.

Och det här är bara början.

Att hjälpa och evangelisera börjar bli hennes livskarriär.

Den 22-årige Bogi studerar sociologi vid Universitetet i Sofia och arbetar som deltidsanställd i Mission Possibles bulgariska team.

– Jag vill slutföra mina studier på ett bra sätt och vara delaktig i mission Possibles arbete. Jag älskar att kunna hjälpa människor i nöd. Jag drömmer om ett härbärge för övergivna barn där jag kan hjälpa dem, dela Guds kärlek med dem och berätta för dem att de inte är ensamma.

Förebilder öppnar vägen för förändring:

Bogomila som växte upp i en slumby är nu universitetsstudent och Mission Possibles medarbetare.

I den romska kultur i Bulgarien uppmuntras inte studier traditionellt, och många hoppar av skolan – särskilt flickor som blir mödrar som tonåringar. Omgivningen och tidigare generationers sätt att leva styr de yngres val och upprätt-håller problemen.

Förändring kräver nya typer av förebilder.

En särskilt stark påverkan i slum-samhällen utövas av de egna medlemmarna, i vars liv förändringen har blivit verklighet. Barn och unga som Bogi ligger ofta i framkant av förändringen.

När en församling bildades i Bogis hemby fick hon mat från ett sopkök och deltog i barnprogramet som anordnades av Mission Possible. Vårt team uppmuntrade barn att gå i skolan och uppmanade föräldrar att stödja det.

För Bogi var detta av stor betydelse, eftersom det inte alltid var lätt att gå i skolan.

”Mina skolkamrater undvek mig för att jag är rom. Det gjorde mig ledsen, men min mamma uppmuntrade mig alltid att fortsätta gå i skolan.”

Mission Possibles barnläger var en avgörande upplevelse för Bogi.

”Jag var 12 år när jag var på första lägret. Allt var helt nytt för mig. Lä-

gerplatsen var som en dröm! Jag fick känna mig helt trygg – något man inte kan uppleva i byn där jag bodde. Efter det åkte jag på läger varje år och fick möta Gud djupare. Vid 16 års ålder kom jag till lägret som medhjälpare.”

Inspirerade av det första lägret startade Bogi och hennes vän Ani söndagsskolan för barnen i byn. Ett stort antal barn kom med. Nu, efter exempel från Bogi och Ani, drivs söndagsskolan av de yngre flickorna Pepi och Nadja. Även nästa generation är redan på god väg att växa, inspirerade av föbilderna. Detta återspeglas i svaren från barnen i byn när vårt team gav dem påsar med skolmaterial.

”Vem vill bli söndagsskollärare när ni växer upp - som Pepi och Nadja?”, frågade Rumen, föreståndare för vårt arbete i Bulgarien.

Alla händer åkte upp.

”Och vem studerar på universitet när ni växer upp, som Bogi och Ani?”

Återigen räckte alla upp händerna.

Förebilder banar väg för förändring. I slumbyar växer en ny, annorlunda generation. Låt oss be att de för sina egna framtida barn blir förebilder som älskar Gud och sina grannar, går i skolan, studerar in ett yrke, tar hand om sina familjer och förändrar sina samhällen.

Det har tagit tid att nå hit:

- Församlingens ungdomar håller läslektioner för barn.
- Lärare och handledare har förberetts för sina uppgifter.
- Barn är motiverade.
- Alla har studiematerial.
- Omgivningen anser att detta är viktigt.

Författaren Sasha Kozlov överlämnar ett matpaket till Olga.

"Jag trodde att jag inte hade någon..."

Mission Possibles team har delat ut cirka 10 000 matpaket i de avlägsna byarna i Odessa-regionen i Ukraina och i städer mitt i krigszonen. Varje möte med familjer, barn och ensamma äldre människor är så berörande.

men vi tog med den här matlådan som räcker ett tag. Men för Gud är allt möjligt. Vill du att vi ska be för dig?

– Ja!

Efter att ha bett med och för Olga sa hon med tårar i ögonen, med ett litet leende:

– Förut har vi inte bett, det fanns varken tid eller behov... Nu känner jag mig lättare, som om någon stöttade mig. Tack! Vi ska också börja be att Gud hjälper vår familj!

innanför fyra väggar och gråter... Vad mer skulle jag kunna vara rädd för.

– Det var bra att vi kom till er, det är här vi behövs.

- Vad vill ni?

– Vi vill berätta att Gud älskar dig och har sänt oss för att ge dig hjälp och uppmuntra dig. Vi är från hjälporganisationen Mission Possible. Kom ihåg att Gud ser dig

Förut bad vi inte.

– Kriget kom vid en så dålig tidpunkt! utbrast Olga när hon öppnade dörren för oss. – Min man hamnade i fronten precis när vi skulle ha behövt honom så mycket! Jag fick cancerdiagnos och min svärfar genomgår cellgiftsbehandling!

Olga brast ut i gråt.

– Vi har två små barn. De kommer att bli föräldralösa om något händer oss! Pengarna räcker inte till mat, allt går till medicin.

– Vi kan inte göra så mycket,

Vad skulle jag vara rädd för längre när jag har förlorat allt...

– God dag Valentina Stepanovna. Hur mår du? Det är ett under att du vågade öppna dörren för främlingar.

– Unga män, efter att jag begravt min dotter och jag blev ensam har jag inte varit rädd för någonting. Jag är sjuk, jag kan inte få tag i mediciner och ingenting hjälper. Pensionen räcker inte till någonting. Jag har funderat på om det vore bättre att avsluta på egen hand än att svälta ihjäl. Jag sitter här

Valentina lever ensam, sjuk och har stor brist på det mesta.

och att det alltid finns människor som är redo att hjälpa till!

- Åh mina kära! Valentina kramade oss genom tårarna - jag trodde att jag inte hade någon kvar!

Bovete! Var kommer denna delikatess ifrån?

Vasili tittade förvånad på matlådan.

- Senast vi fick bovete var innan valet. Det är min favoritgröt, men min pension räcker inte till det. Och priserna har skjutit i höjden. Är det något val nu? Ni vill förmodligen att jag ska rösta på någon?"

- Men Vasili, inte alls!

- Men vem skulle ge sådan mat i gåva? Bara skurkar eller heliga män-

niskor. Jag tror inte att ni är skurkar?

- Självlklart inte.

- Då måste ni vara änglar sända av Gud själv!

- Vi är vanliga människor, men Gud har sänt oss och alla dem som har bidragit. Det är därför vi kan ge dig denna gåva idag som ett tecken på att Gud inte har glömt dig!

Du är också älskad!

- Hej unge man, vad heter du?

- Åh, jag? Kolja.

- Hur gammal är du?

- Tio.

- Vet du att Gud älskar dig? frågade vår teammedlem Tanja, en söndagsskollärare som många barn i byarna känner.

- Ingen älskar mig. Ingen bryr sig om mig. Mamma sa att hon inte har mat att ge mig och hon ska skicka mig till ett barnhem.

- Var är din mamma? frågade Tanja försiktigt.

- Hon är någonstans och letar efter pengar.

- Ta det här, det är till dig. - Tanja räckte pojken en påse godis.

- Godis? Kolja blev förvånad. - Jag delar dessa med mina vänner.

- Gå och bjud hit dina vänner, uppmanade Tanja, så ska jag ge dem egna påsar

Kolja lämnade inte oss direkt.

Vi delar ut barnbiblar och andlig litteratur tillsammans med hjälppaketet.

Han tittade misstänksamt på Tanja:

- Varför skulle Gud älska mig? Jag är i vägen för alla.

Tanja förmådde inte säga något. Hon bara kramade pojken och sa sedan:

- Gud älskar dig för att du finns.

Det var en liten människa som fick höra att han också är älskad.

Tanja och hennes team har en gång i veckan bibelklubbar för barn i fyra byar i Odessa-regionen. Att samlas och ha roligt ihop är väldigt viktigt för barnen. Familjerna uppskattar dessa klubbar och några mammor kommer med för att hjälpa till.

Vasili blev förvånad över att någon ger något i gåva utan att begära något tillbaka.

Vi lever!

- Bombningar hade blivit det nya "normala" i vår by under krigsmånaderna, började Zinaida Ivanovna sin berättelse. – I början flög allt visslande över oss och exploderade någonstans. Min son och jag bestämde oss för att stanna hemma.
- Hur är det med de andra invånarna i byn?
- Många gör som vi. De unga har

Jag skäms över att skicka denna fråga, förlåt...

"Jag fick höra att ni hjälper människor. Men tänk inte att jag förväntar mig något. Jag vet att många behöver hjälp. Jag fick höra att ni kunde hjälpa till.

Jag är ledsen om detta är en olämplig fråga, det finns många som behöver mer hjälp. Jag har själv alltid försökt hjälpa människor. Men det är bara det att jag har varit tjänstledig utan lön i tre månader. Och vi har slut på allt hemma - det finns ingen mat. Men om ni inte kan hjälpa så ska jag försöka reda ut det på något sätt. Jag orkar helt enkelt inte längre. Jag är ledsen för detta brev."

Vi fick det här brevet från en lärare – och det finns många som hon. Vi var glada över möjligheten att hjälpa henne.

flytt iväg, och vi gamla bryr oss inte. Vi sköter grönsaksträdgården, mjölkar geten, matar hunden och katten och bakar bröd.

– Hur hamnade du i Odessa?

– Jag vet inte med vilket slags fordon vi till slut kom med... Jag vet bara att jag inte längre har någon köksträdgård, ingen get, eller hund eller katt. När det började smälla nära huset blev jag inte liggande på golvet den här gången. Jag gick för att se vem som sköt, vi eller de. Jag kom fram till fönstret, och samtidigt gick ammunition rakt in i mitt hus. Taket och väggarna rasade. Den vägen med fönstret jag tittade ut genom förblev stående. Mina öron hade lock, mitt huvud ringde, mitt hjärta bultade, jag var smutsig, dammig, chockad – men vid liv.

Så vi har hopp. Goda människor hjälper oss: någon ger en kjol, någon ger vatten. Tack för denna mat! Kan-ske räcker det tills jag får min pension – om jag kan få den hit...

På detta sätt kunde vi komma med lite ljus till Zinaida Ivanovnas liv och hjälpa henne att klara sig ett tag till.

MissionPossible

Mission Possible Sweden
Gamla Kyrkvägen 26, S-182 53 Danderyd
Tel. +46-(0)8-755 08 79
info@mp.org www.mp.org

Plusgiro: 90 11 54 - 5
Swish 90 11 54 5

Finland:
Nordea F185 2309 1800 0153 17
Insamlingstillstånd RA/2020/699

